

PSZICHIÁTRIAI NEMI ERŐSZAK

Nők és gyermekek bántalmazása

Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi rendszerben
történő, páciensek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekről

Kiadja az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért
Alapítva 1969-ben

FONTOS FIGYELMEZTETÉS

Az olvasónak

A pszichiátriai szakma azt állítja, hogy ők az egyedüli döntéshozók és szakértők a mentális egészségügy területén, valamint az elme „megbetegéseinek” kérdésében. A tények azonban egészen mást mutatnak:

1. A PSZICHIÁTRIAI „ZAVAROK” NEM ORVOSI

BETEGSÉGEK. Az orvostudományban szigorú kritériumai vannak annak, hogy milyen állapotot lehet betegségnek nevezni: a tünetek egy előre meghatározható csoportja, valamint a tünetek okai vagy azok fiziológiájáról (működéséről) alkotott megértés bizonyított és megalapozott kell, hogy legyen. A hidegrázás és a láz: ezek tünetek. A malária és a tüdőgyulladás: ezek betegségek. A betegségek létezését objektív bizonyítékok és fizikai vizsgálatok bizonyítják. Azonban soha egyetlen mentális „betegségről” sem bizonyították be orvosi szempontból, hogy létezik.

2. A PSZICHIÁTEREK KIZÁRÓLAG MENTÁLIS „ZAVAROKKAL” FOGLALKOZNAK, NEM BIZONYÍTOTT BETEGSÉGEKKEL.

Míg a testi orvoslás fő áramlata betegségeket kezel, a pszichiátria csak „zavarokkal” tud foglalkozni. Az okok vagy a fiziológiai elváltozások ismeretének hiányában a tünetek ilyen vagy olyan együttesét, amelyet sok különböző páciensen meg lehet figyelni, *zavarnak vagy szindrómának* hívják. A Harvard Egyetem pszichiátere, Joseph Glenmullen azt mondja, hogy a pszichiátriában „minden diagnózis pusztán a szindrómák [vagy zavarok] leírásából áll; a tünetek olyan csoportjait írják le, amelyekről azt feltételezik, hogy kapcsolatban állnak egymással, de ezzel nem betegségeket azonosítanak”. Ahogy Dr. Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora fogalmaz: „Nincs semmilyen vér- vagy egyéb laboratóriumi teszt, amely bizonyítaná egy mentális betegség meglétét vagy hiányát, szemben a legtöbb testi betegséggel.”

3. A PSZICHIÁTRIA SOHA NEM ÁLLAPÍTOTTA MEG EGYETLEN „MENTÁLIS ZAVAR” OKÁT SEM.

A vezető pszichiátriai testületek, mint a Pszichiátriai Világszövetség vagy az amerikai Mentális Egészségügyi Intézet maguk is elismerik, hogy a pszichiáterek nem

tudják, hogy mi az oka vagy mi a gyóymódja bármelyik mentális zavarnak, vagy hogy a pszichiátriai „kezelések” pontosan mit tesznek a páciensekkel. Csak különféle elméleteik és egymásnak is ellentmondó véleményeik vannak a diagnózisokról és módszerekről, ezeknek azonban nincs semmiféle tudományos alapja. Ahogy a Pszichiátriai Világszövetség egyik korábbi elnöke megállapította: „Az az idő, amikor a pszichiáterek úgy gondolták, hogy meg tudják gyógyítani a mentálisan beteg embereket, elmúlt. A jövőben a mentális betegeknek meg kell tanulniuk együtt élni a betegségükkel.”

4. AZ AZ ELMÉLET, HOGY A MENTÁLIS ZAVAROKAT AZ AGY „KÉMIAI EGYENSÚLYZAVARA” OKOZZA, EGY TUDOMÁNYOSAN NEM MEGALAPOZOTT VÉLEMÉNY, NEM TÉNY.

Az egyik uralkodó pszichiátriai elmélet (ami a pszichotróp gyógyszerek gyártását és forgalmazását megalapozta) az, hogy a mentális zavarokat valamilyen agyi kémiai egyensúlyzavar okozza. A többi hasonló elmélethez hasonlóan ennek sincs biológiai vagy egyéb tudományos bizonyítéka. Egy jelentős, orvosokból és biokémiai szakértőkből álló csoport képviselője, Elliot Valenstein, Ph.D., *Az agy hibáztatása* (Blaming the Brain) című könyv szerzője megállapítja: „Nincsenek tesztek annak kimutatására, hogy milyen egy élő személy agyának kémiai állapota.”

5. NEM AZ AGY A VALÓDI OKA AZ ÉLET

PROBLÉMÁINAK. Az emberek természetesen átélnek különféle problémákat és nehéz időszakokat életük során, amelyek okozhatnak mentális nehézségeket, akár súlyosakat is. De ezeket a nehézségeket úgy beállítani, hogy azokat gyógyíthatatlan „agy elváltozások” okozzák, amelyekkel nem lehet mást tenni, mint veszélyes gyógyszereket szedni rá, nemcsak tisztességtelen, hanem ártalmas és gyakran halálos kimenetelű is. Ezek a „gyógyszerek” gyakran erősebbek, mint egy narkotikum, és képesek erőszakos rohamokat vagy öngyilkosságot előidézni. Elkendőzik a probléma valódi okát, aláássák az egyén saját erejét, és megtagadják tőle a valódi gyógyulás esélyét, ezáltal a jövő reményét.

PSZICHIÁTRIAI NEMI ERŐSZAK

Nők és gyermekek bántalmazása

TARTALOM

Bevezetés: Védtelenek a célkeresztben	2
Első fejezet: Nemi erőszak, bármi másnak is nevezzük	5
Második fejezet: Bűncselekmények „terápiaként”	9
Harmadik fejezet: A nemi erőszak életeket tesz tönkre	13
Negyedik fejezet: Mi a teendő?	17
Ajánlások	19
A Nemzetközi Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért	20

BEVEZETÉS

Védtelenek a célkeresztben

Kevés keserűbb tapasztalat lehet annál, mint amikor egy kétségbeesett áldozat elfogadja a segítséget, azután „jőtevője” elárulja.

Képzelden el egy 7 éves kislányt, akit pszichiáterhez vagy pszichológushoz küldtek segítségért, vérfertőzés következtében kialakult érzelmi problémák miatt. Tegyük fel, hogy ezután ez a specialista szintén visszaél a kislánnyal szexuálisan a „terápia” alatt. Mekkora lehet az az érzelmi megrázkódás, amit e tragikus áldozat elszenved?

Az ilyen megvetésre méltó árulás, amely egy már eleve súlyos személyes válság nyomában érkezik, az áldozatot csak további érzelmi sérülésekkel és labilitással terheli meg.

Elítélő kritika ez azokra a „szakértőkre” nézve, akiket azzal a feladattal bíztak meg, hogy segítsék az érzelmileg rendkívül törékeny embereket.

2002. október 31-én Jean-Pierre Tremel francia pszichoterapeutát 10 év börtönre ítélték két olyan fiatal páciens megerősokolásáért és a velük való szexuális visszaéléért, akikről a bíróság megállapította, hogy rendkívül sebezhetőek. Az 52 éves Tremel azt állította, hogy „kezelése” egy „keleti hagyományon” alapult, amelyben „idősebb férfiak bevezetik a lányokat a szexuális gyakorlatba”.¹

Az ilyen „kezelés” sohasem segítség. Ez a segítség áruhájában elkövetett visszataszító árulás, amely túlságosan is gyakorta fordul elő a mentális egészségügy iparágában:

■ Egy nő esetében statisztikailag nagyobb a kockázata, hogy megerősokolják, mialatt egy pszichiáter kanapáján fekszik, mintha egy városi parkban éjszaka kocogna.

■ Egy pszichológusok között végzett, terapeuta és páciens közti szexuális kapcsolatokról szóló brit tanulmányban a megkérdezettek 25 %-a arról számolt be, hogy kezelt olyan beteget, akinek szexuális kapcsolata volt egy másik terapeutával.²

■ Egy 2001-ben készült tanulmány arról számol be, hogy minden huszadik páciens, akivel szemben a terapeutája szexuális visszaélést követett el, kiskorú, és ezek átlagos életkora lányoknál 7, fiúknál 12 év volt. A legfiatalabb gyermek hároméves volt.

„Bár az együttérzés, józan ész és tisztesség amellell áll ki, hogy a betegekkel való szexuális visszaélés súlyos bűncselekmény, a pszichiáterek és pszichológusok tisztának állítják be azt – még akkor is, amikor a kizsákmányolás áldozatai gyerekek.”

– Jan Eastgate

Bár az együttérzés, józan ész és tisztesség amellell áll ki, hogy a betegekkel való szexuális visszaélés súlyos bűncselekmény, a pszichiáterek és pszichológusok keményen dolgoznak azon, hogy tisztának állítsák be azt, még akkor is, amikor a kizsákmányolás áldozatai gyerekek. A *Mentális zavarok diagnosztikai*

és statisztikai kézikönyvének (DSM-IV) kitalált diagnózisait kifinomult, de perverz érveléssel, vagy akár nyílt hazugságokkal kombinálva azon dolgoznak, hogy a női és gyermek páciensek elleni szexuális visszaéléseket nem büntetendő cselekményekként fogadtassák el.

Mindeközben a mentális egészségügyi engedélyező testületek ritkán szabnak ki a pusztán kézre csapással felőrő – a működési engedély ideiglenes visszavonása –, „hivatásoshoz nem méltó viselkedés” vádjánál komolyabb büntetést, és egy azt gyakorló személynek ideiglenesen függesztik csak fel az engedélyét a praktizálásra.

■ 2003-ban a Pszichológiai Vizsgáztatók Colorado Állami Tanácsa visszavonta Dr. John Dicke engedélyét, aki egy ötéves kislány kezelése során szexuális segédeszközöket alkalmazott.

A kislíú édesapja szerint a fiát „meztelenre vetkőztette, megkínoztta, korlátozta, szóban becsmérelte, szexuálisan zaklatta, agymosásnak vetette alá és egy műpénisszel borzasztotta el” az állítólagos terápia folyamán.³

■ 1989-ben Dr. Paul A. Walters, a kaliforniai Stanford Egyetem hallgatóinak egészségéért felelős pszichiáter, aki korábban a Harvard Egyetemen az egészségügyi szolgáltatások keretében a Mentális Egészségügyi Osztály vezetője volt, kénytelen volt lemondani, amikor kiderült, hogy „gyakran szexelt” egy női páciensével. A nő, aki gyermekként szexuális visszaélésnek esett áldozatul, több mint 200 000 dollárt kapott a peren kívüli megállapodás keretében. Elmondta, hogy Walters orális szexhez használta őt, „néha a heti három pszichiátriai analízis-ülés alkalmából kétszer is”.

Néhány pszichiátert azonban vád alá helyeztek és elítélték.

■ Egy kaliforniai, Orange megyei pszichiátert, James Harrington White-ot egy férfi páciensen elkövetett, kikényszerített sodómia miatt ítélték el. Egy, az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (CCHR) által végzett vizsgálat után kiderült, hogy White fiatal embereket drogozott le, majd videóra vette, ahogyan szexuális kapcsolatot létesített velük. White majdnem hét év börtönbüntetést kapott.

Egyetlen orvosnak, társadalmi szervezetnek vagy családtagnak sem lenne szabad valakit átadnia, hogy annak szembe kelljen néznie azokkal a mentális egészségügyi „kezelésekkel”, amelyeket manapság terápia néven fogadnak el.

Ez a kiadvány egyike azon jelentések sorozatának, amelyet a CCHR jelentetett meg, és amely a mentális egészségügyben történő visszaélésekkel foglalkozik. A sorozat a nagyközönség felvilágosítását célozza és figyelmeztetésként szolgál.

Egy terapeuta által elkövetett szexuális visszaélés az szexuális visszaélés. Egy terapeuta által elkövetett nemi erőszak az nemi erőszak. Ezek soha nem fognak terápiát jelenteni. Amíg azonban ezt széles körben el nem fogadják, és amíg az ügyészek és bírúk ekként nem kezelik az ilyen

eseteket, a pszichiáterek, pszichológusok és pszichoterapeuták továbbra is fenyegetést fognak jelenteni bármely nő vagy gyermek számára, akit mentális egészségügyi kezelésnek vetnek alá.

Tisztelettel,

Jan Eastgate
elnök, Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért

FONTOS TÉNYEK

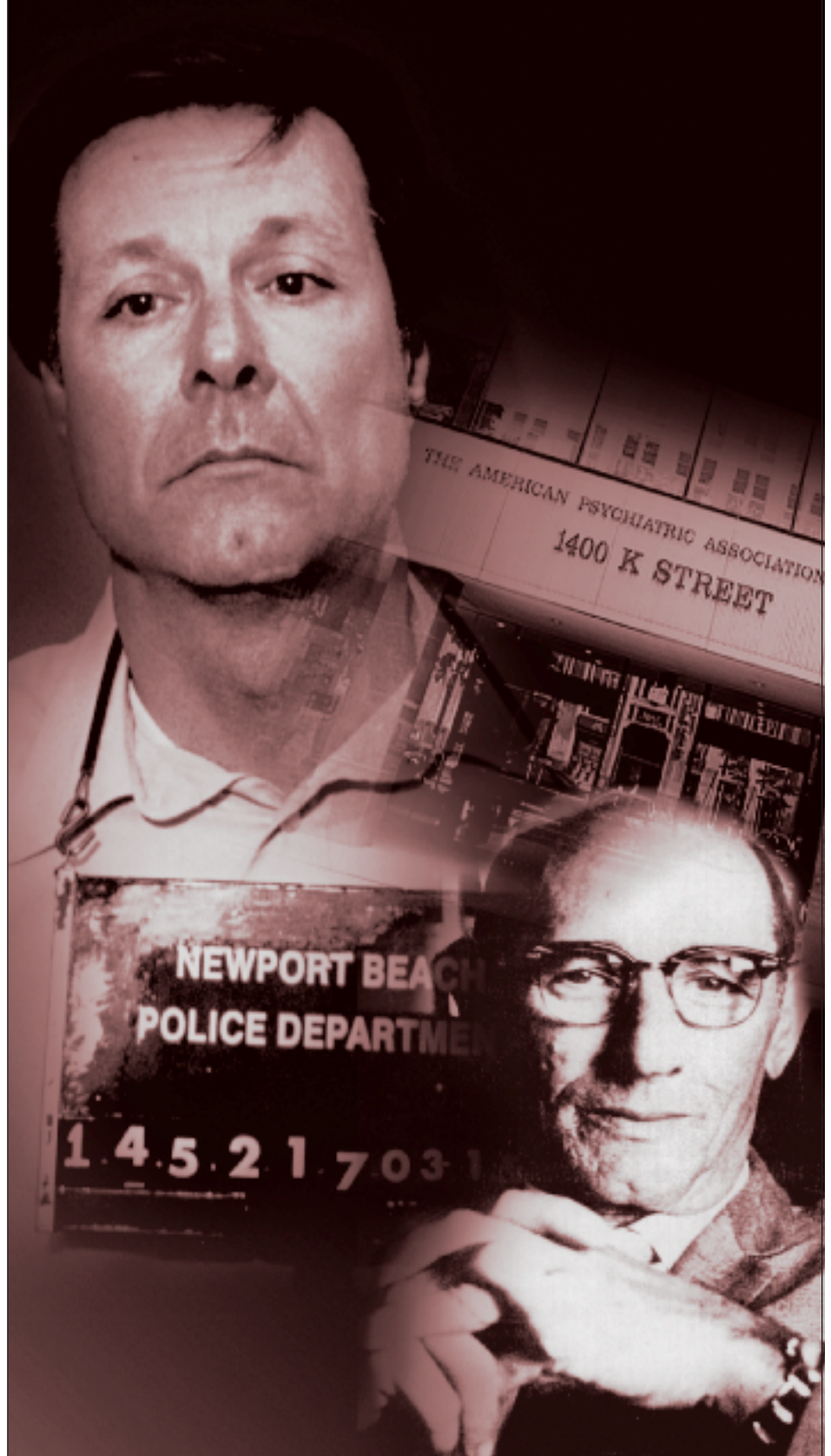
1 A mentális egészségügy területén dolgozók 10–25%-a szexuálisan zaklatja páciensét.

2 Azért, hogy leplezzék bűntettüket, a pszichiáterek gyakran drogokat vagy elektrosokkot használnak, hogy kitöröljék a páciens memóriájából az erőszakos esemény emlékét.

3 A becslések szerint évente 100 pszichológus veszíti el engedélyét szexuálisan helytelen viselkedése miatt. Ezzel szemben az Amerikai Pszichológiai Társaság mindössze 10 tagját bocsátja el évente ilyen jellegű vétségért.

4 A pszichiáterek és pszichológusok páciensük megerőszakolásának tényét új fogalmak bevezetésével magyarázzák, mint például „nemi kontaktus”, „nemi kapcsolat”, vagy „a határok átlépése.”

5 Ahelyett, hogy a páciens ellen elkövetett bűncselekményt szexuális erőszakként kezelnék, az engedélyüket kibocsátó bizottságok „szakmai etikába ütköző cselekedet”-nek minősítik ezeket, így a pszichológusok és pszichiáterek kibújnak a vádemelés alól.

A BŰNCSELEKMÉNYEK ELKÖVETÉSE NEM RITKA A PSZICHIÁTRIA TERÜLETÉN:

Dr. James Harrington White-ot (balra) gyerekek szexuális zaklatásáért ítélték el; Dr. Jules Masserman, az Amerikai Pszichiátriai Társaság (APA) volt elnöke négy páciense ellen követett el nemi erőszakot, akik drogokkal kiváltott kómában voltak. Ő ideiglenesen elvesztette működési engedélyét, de az APA igazgatói testületének tagja maradt.

ELSŐ FEJEZET

Nemi erőszak, bármilyen másnak is nevezzük

Kérdés: Mikor nem minősül a nemi erőszak ténylegesen nemi erőszaknak? Válasz: Ha az erőszakoskodó egy – a pácienszt kezelő – pszichiáter, vagy pszichológus.

A pszichiátriai „nemi erőszak” egyik legaljasabb esete Dr. Jules Masserman nevéhez fűződik, akit társai valaha a világ egyik vezető pszichiátereként tiszteltek. Az Amerikai Pszichiátriai Társaság (APA) volt elnökeként és a Nemzetközi Szociálpeszichiátriai Társaság (World Association for Social Psychiatry) tiszteletbeli, életre szóló elnökeként Masserman befolyásos embernek számított.

Barbara Noel imádkozta Dr. Massermant és szerencsésnek tekintette magát, hogy ő a pszichiátere. Masserman, kihasználva a befolyását, könnyedén meggyőzte Noelt, hogy kapcsolatba kerüljön „igazi érzéseivel” nátrium-amitál beszédese révén. Ez a szer egy barbiturát, amelyet az 1960-as években agykontroll kísérletekben használtak az emlékezés gátlására. Noel felébredt egyik ilyen drog okozta álmából, mellyel

Masserman gyakorta kezelte, és azt tapasztalta, hogy a férfi hangosan liheg, miközben szexuálisan zaklatja őt.

Noel azelőtt soha nem ismert csalódást érzett. Masserman évek óta drogozta őt azért, hogy a testét szexuális célokra használja. E gyakorlat igen közel áll a nekrofilához (szexuális vágy hullák iránt). Noel feldühödött.

Azonban Noel volt az „elmebeteg páciens”. Mivel Masserman „betegnek” és hazudozónak nyilvánította Noelt, hét évnyi bírósági pereskedéssel és más nők segítségével, akik – hallva Noel esetét – a nyilvánosság elé tárták az

ügyet, végül sikerült elérni, hogy az APA jóváhagyja az Illinoisi Pszichiátriai Társaság döntését, és felfüggeszse Masserman engedélyét szakmája gyakorlására. A felfüggesztés azonban csak öt évre szólt, és a drogok helytelen használata volt az indok, nem az erőszak. Eközben Masserman továbbra is az APA Igazgatótestületének szavazati joggal rendelkező tagja maradt.

Az APA nem tartotta szükségesnek számúzni egyik híres emberét, a bizonyítékok „megalapozatlanságára” hivatkozva, annak ellenére, hogy Masserman biztosítótársasága több mint 350 000 dollárt fizetett ki női áldozatai részére, és Masserman maga adta fel illinoisi orvosi engedélyét.⁴

Egy beszámoló azt mutatta, hogy míg a pszichiáterek aránya az orvosok között mindössze 6%, addig a szexuális vétségek miatt megfegyelmezett orvosok 28%-át tették ki.

Masserman esete nem volt egyedülálló. Ahogyan 1998-ban hírül adták, az Egyesült Államok Állami és Regionális Pszichológiai Testületeinek Egyesülete nevű szervezet becslése szerint évente mintegy 100 amerikai pszichológus veszíti el engedélyét szexuálisan helytelen magatartása miatt, de az Amerikai Pszichiátriai Társaság (APA) mindössze 10%-ukat bocsátja el ilyen vétségért évente. A 90% az APA

keretein belül – bár engedély nélkül – tovább praktizálhat.

Az ok, ami miatt az APA ki tudja magyarázni mindezt, az, hogy a pszichiáterek és pszichológusok ritkán nevezik a nemi erőszakot nemi erőszaknak. Helyette „nemi kontaktus”, „nemi kapcsolat”, vagy „a határok átlépése” néven emlegetik, ha valamelyik tagjuk szexuálisan ráerőszakolja magát egy páciensre; gyakran drogok vagy elektrosokk segítségével.

Egy bírósági per során a védőügyvéd valószínűleg nem érne el sikert azzal az érveléssel, hogy „Nem történt igazából nemi erőszak, sokkal inkább nemi kontaktus.”

Egy épelméjű személy jogosan követelné, hogy a nemi erőszakot elkövető személy ellen vádat emeljenek a törvény teljes erejével; különös tekintettel arra a helyzetre, melyben az áldozat valaki lánytestvére vagy lánya, aki jóhiszeműen keres segítséget a pszichiáternél, talán éppen egy szakítás miatt. De nem valószínű, hogy ez megtörténik, ha az erőszakot elkövető személy egy pszichiáter, mivel – bár a pszichiáterek által elkövetett nemi erőszak törvényileg büntethető – a legtöbb eset nem jut el a bíróságokra, mert hivatalos nyilvántartó testületek

kezelik azokat „foglalkozás körében elkövetett helytelen magatartás” címén.

A szakmai testületek határoznak abban, hogy milyen fegyelmezést szabnak ki, és ezzel a pszichiáter vádlottat a törvény hatályán kívülre helyezik – így az engedélyüket elvesztett pszichiáterek ritkán kerülnek bíróság elé. Ezt a logikát követve, ha egy vízvezeték-szerelő megerősokolja az ügyfelét, a sorsáról a vízvezeték-szerelők társasága kellene, hogy döntsön. Ez – természetesen – nem fog megtörténni, és ugyanígy a szakmai felügyelő testületeknek

I

2

3

4

PSZICHIÁTEREK ÉS PSZICHOTERAPEUTÁK rendszeresen néznek szembe olyan emberekkel szemben elkövetett szexuális zaklatás vádjával, akik segítségért fordultak hozzájuk. 1) Donald Persson pszichológus (balra) 10 év börtönt kapott egy 12 éves lány megerősokolásáért. 2) Markham Berry pszichiáter (balra fent) bűnösnek bizonyult hat fiatal fiú szexuális zaklatásában, akiket segítségért küldtek hozzá. 3) A kansasi pszichiátert, John Lestert (jobbra fent) 41 hónap börtönre ítélték két fiatal fiú molesztálásáért. 4) John Ferguson pszichoterapeuta (fent) az elsők között volt, akik ellen vádat emeltek egy Colorado-i törvény alapján, amely bűncselekménnyé minősítette a szexuális visszaélést.

sem szabad engedélyezni, hogy törvényszegési ügyekben határozzanak.

Ez az úgynevezett etikai rendszer, amelyet a pszichiáterek használnak, általános támadás alá került, mivel túlságosan enyhe és alkalmatlan. Paul Stenberg, ausztrál pszichiáter, páciensét egy edzőterem fürdőjébe vitte, és ott a melleit és a nemi szervét simogatta, mondván, hogy ez a „kezelés”. Szexuális viszonya volt egy másik páciensével, és javasolta a hölgynek, hogy szedjen heroint. Stenberg 2000-ben önként lemondott működési engedélyéről, és megígérte az Orvosi Testületnek, hogy szakmáját soha többé nem fogja gyakorolni sehol a világon. A Testület úgy ítélte meg, hogy ez a döntés „nagyobb védelmet nyújt a nagyközönségnek”.

Stenberg két éven belül újra a hírekben szerepelt páciensei szexuális zaklatása miatt.

„Anne” segítséget kért Stenbergtól azok miatt a szexuális zaklatások miatt, amelyeket ő és a húga éveken át elszenvedett apjuktól, miközben anyjuk az egészet „családi titokként” kezelte. Anne segítséget akart „emlékei csillapítására”. „A vér-fertőzés okozta gennyesedő sebek begyógyítása helyett [Stenberg] mélyebbre vágta azokat.” – írta a Courier Mail nevű újság 2002 áprilisában.⁵

Egy 1998-as áttekintés az USA orvosi testületeinek döntéseiről felfedte, hogy 1981 és 1996 között 761 pszichiáter és gyermekpszichiáter ellen történt fegyelmezési akció szexszel kapcsolatos vétségeik miatt; jelentős túlsúly a pszichiáterek oldalán. Míg a pszichiáterek aránya mindössze 6%-a az ország orvosainak, addig a szexszel kapcsolatos vétségek miatt megfegyelmezett orvosok 28%-át tették ki.⁶

Ugyanebben az évben Svédország Szociális Testülete – az ország orvosi testülete – úgy találta, hogy a pszichiáterek felelnek közel a feléért azoknak a visszaéléseknek, amelyeket egy négy éves periódus alatt a páciensek panaszaik alapján derítettek fel; beleértve a szexuális zaklatási eseteket is.

Egy amerikai orvosi testület szexszel összefüggő kihágásokért elmarasztalt orvosok elleni döntéseinek felülvizsgálata azt mutatta, hogy a pszichiátria és a gyermekpszichiátria jelentős mértékben képviseltette magát.

FONTOS TÉNYEK

I Pszichiáterek, akik szexuálisan kihasználtak pácienseket, olyan kifogásokat találtak ki, mint hogy a dolog a „szerelem” nevében történt, időszakos „önkontroll-vesztés” volt, „ítélőképesség-botlás” következett be és valójában „növelték a páciens önbecsülését”.

2 A pszichiátereket és pszichológusokat nagybant segítette a *Mentális zavarok diagnosztikai és statisztikai kézikönyve (DSM-IV)*, valamint a *Betegségek nemzetközi besorolása (ICD-10)* mentális zavarokról szóló része arra tett erőfeszítéseikben, hogy elkerüljék a nemi erőszak miatti bírósági eljárást.

3 Az *ICD* és a *DSM* a gyermekek szexuális zaklatását „pedofília” néven sorolja be, amely „egy szokás- és késztetésbeli zavar”. A *DSM-IV* azt is állítja, hogy a gyermekek testi bántalmazása egy ehhez kapcsolódó mentális zavar.

4 A Pszichiátriai Világszövetség (World Psychiatric Association) azt állítja, hogy „a szakmai viselkedési kódexek, az etika tanulmányozása, illetve a szabályok és törvények önmagukban nem garantálják az orvosi gyakorlat [a pszichiátria] etikus mivoltát”

Az Amerikai Pszichiátriai Társaság által kiadott Mentális zavarok diagnosztikai és statisztikai kézikönyve (DSM-IV) a bűnöző viselkedést biológiai alapú elmezavarként értelmezve a bűncselekményeket kivonta a bűnözés kategóriájából.

MÁSODIK FEJEZET:

Bűncselekmények „terápiaként”

Egy 1986-os, USA-beli felmérés a pszichiáterek és pácienseik szexuális kapcsolatáról a következőket állítja: A pácienseik szexuális zaklatását beismerő pszichiáterek 73%-a azt állította, hogy a „szerelem”, illetve az „élvezet” nevében tették, amit tettek. 19%-uk mondta, hogy páciensük „önbecsülésének növelése” érdekében tették. A további mentségek között olyanok szerepeltek, mint „az önkontroll elvesztése”, „ítélőképesség-botlás”, „belső indíttatás”, „a terápiás hatás fokozása” és a „személyes szükségletek”⁷

Majdnem két évtizeddel később a kifogások nem változtak. Azok, akik orvosi testületek előtt megjelentek viselkedésüket megmagyarázni, azt állították, hogy „időszakos ítélőképesség-hiány” miatt tették, amelyet „a stressz okozott”, „szokatlanul magas volt a szexuális szint”, „a szex a terápia jogszerű formája”, sőt még azt is, hogy „a páciens iránt érzett igaz szerelmet engedélyezni kellene”.

Íme néhány további kifogás pszichiáterektől, szexuálisan deviáns viselkedésükre:

■ A Virginia államból származó Robert C. Showalter bírósági szakértő volt bűnügyekben, mígnem 1999-ben elvesztette működési engedélyét, mert férfi pácienseket kényszerített rá, hogy előtte maszturbáljanak; ezt a „kezelést” ő „maszturbációs terápiának” nevezte.⁸

■ 2001-ben a sydney-i pszichiáter, Clarence Alexander Gluskie, aki az Ausztrál Becsületrend (a kormány legmagasabb elismerése) díjazottja volt 1999-ben, kikerült az orvosi

nyilvántartásból egy női páciensével folytatott szexuális viszonya miatt. Gluskie egy „apaszerepet” vett fel a hölgy terápiás ülései során, bátorítva őt arra, hogy visszatérjen gyermekkorába, és az ölébe üljön. Amikor szexuálisan felizgult, azt mondta neki, hogy ez teljesen normális, hiszen a gyerekek gyakran vonzódnak a szüleikhez. Gluskie állítólag azt hangoztatta, hogy a „külső nemi szervek izgatása olyan kémiai anyagokat szabadít fel az agyban, melyek elősegítik a gyermekek és felnőttek közti kötődést.”⁹

■ 2002. június 21-én az ohioi állami pszichológiai testület

felfüggesztette Dr. John Wilson engedélyét legalább két évre, és arra utasította, hogy részesüljön terápiában „túlzott narcisztikus [narcizmus: túlzott önimádat] önkielégítési igénye” miatt, és hogy kezeltesse alkoholfüggőségét. Egyik női páciensével folytatott terápiás ülése során Wilson ráugrott a hölgyre, leszorította a székre, és a legjobb szexet ígérte neki, amiben valaha

A pszichiáterek még arra is kitaláltak egy „diagnózist”, hogy megmagyarázzák, miért szenvednek el a páciensek szexuális visszaélést, azt hangoztatva, hogy a páciensnek olyan „zavara” van, amely provokálja a terapeutát.

része volt. Wilson később azt állította, hogy „alkohol okozta pillanatnyi tudatvesztése” volt.¹⁰

A pszichiátereket és pszichológusokat nagyban segítette a *Mentális Zavarok Diagnosztikai és Statisztikai Kézikönyve (DSM-IV)* és a *Betegségek nemzetközi besorolása (ICD-10)* mentális zavarokról szóló része arra tett erőfeszítéseikben, hogy elkerüljék a nemi erőszak miatti bírósági eljárást. A DSM megmagyarázza, hogy a bűncselekmények miért nem bűncselekmények, méghozzá úgy, hogy a bűnözői magatartást biológiai alapú aberrációként határozza meg. Ennek eredményeképpen veszélyes

bűnözők kaptak felmentést a tetteikért vállalt bármiféle személyes felelősség alól.

Paul R. McHugh, a John Hopkins Egyetem Orvosi Iskolájának pszichiáter professzora és a baltimore-i John Hopkins Kórház vezető pszichiátere azt mondja: „Az új DSM megközelítése, hogy szakértőket és leíró ismérveket használ a pszichiátriai betegségek azonosítására, egy virágzó iparágat támogat. Ha le lehet írni, akkor meg lehet nevezni; és ha meg lehet nevezni, akkor azt lehet állítani, hogy létezik, mint jól megkülönböztethető »entitás«, amelyhez végül egy kezelést lehet hozzárendelni. Az új pszichiátriai zavarokra tett javaslatok száma olyan hevesen sokszorozódott meg, hogy maga a DSM az 1968-as kiadás 119 oldaláról legújabb kiadására 886 oldalasra nőtt...” 1994-re.

Elismeri, hogy néhány zavar „kizárólag a javasló személy kitalációja.”¹¹

Herb Kutchins és Stuart Kirk amerikai professzorok *Megőrzítetek minket* című könyvükben azt állítják, hogy egy zavar DSM-be kerüléséhez mindössze annyi szükségeltetik, hogy egy pszichiátriai bizottságnak ki kell válasz-

tania egy megnevezést, írnia kell egy általános leírást, amelyet „klinikai tapasztalatra” alapoznak, össze kell állítaniuk egy diagnosztikai ismérv-felsorolást, ellenőriztetniük kell a javasolt ismérveket az új kategória támogatóival, el kell dönteniük, hogy az ismérvek közül hánynak kell meglennie a páciensnél, hogy használható legyen a diagnózis, és el kell hártaniuk minden ellenvetést

Konkréten, az ICD-10 a következő besorolásokat teszi: az épületek felgyújtása „kóros tűzgyújtás”, a lopás „kóros lopás”, és mind az ICD, mind a DSM szerint a gyermekek szexuális zaklatása „pedofília”, egy „szokás- és késztetésbeli zavar”. A DSM-IV azt is állítja, hogy a gyermekek testi bántalmazása egy ehhez kapcsolódó mentális zavar.

Pszichiáterek még arra is felhasználták diagnózisukat, hogy megmagyarázzák, miért jelentik fel őket páciensek nemi erőszak miatt. Richard Simons, az APA pszichiátere így írja le a „mazochista személyiségzavarban” (MPD) szenvedőket: „Ezek azok a páciensek, akik öntudatlanul provokálják

terapeutájukat, hogy vagy mondjanak le róluk, vagy szadista módon erőszakolják meg őket...” Akármilyen legyen az „öntudatlan késztetés az egyén esetében” teszi hozzá, „ennek a viselkedési módnak a lényege a «győzelem a vereség elérésevel», és a vereség gyakran a kudarcot vallott pszichiátriai kezelés”¹²

A pszichiáterek hamis diagnózisokat találnak ki, azon dolgoznak, hogy a bűncselekményeket legálissá tegyék, és félrevezető elméleteket és érveket agyalnak ki a bűncselekmények védelmére. Még saját ferde hajlamaikat is irányelvbe foglalták.

A Pszichiátriai Világszövetség (WPA) 1996-ban azt állította, hogy „Az etikus viselkedés a pszichiáter páciense irán-

ti egyéni felelősségérzetéből és saját ítélőképességéből fakad, mellyel meghatározza, hogy mi a helyes és odaillő viselkedés. A kívülről jövő normák, mint például a szakmai viselkedési kódexek, az etika tanulmányozása, illetve a szabályok és törvények önmagukban nem garantálják az orvosi gyakorlat [pszichiátria] etikus mivoltát.”

Egy kivétel – üdítő az őszintesége, ám dermesztő a

tartalma miatt – egy cikk, az 1999. április 26-án a Washington DC-i *Insight* magazinban megjelent hír. Richard Gardnert, a gyermekpszichiátria klinikai professzorát idézi a cikk, miszerint: „A társadalom rendkívül moralista és fenytő reakciója a pedofilokkal szemben... messze meghaladja azt a szintet, amit én ezen bűncselekmény súlyosságának tekintek”. Gardner azt állítja, hogy a pedofília gyermeknemzési célokat szolgál!¹³

A WPA teljes felelőtlensége és működésképtelensége nyilvánvalóvá válik, ha elképzeljük, mit okozna a társadalomra nézve, ha Gardner pedofíliával kapcsolatos nézőpontja valaha jogi értelmezést nyerne az ilyen perverz viselkedési esetekben.

Felhívjuk a figyelmet: a pszichiátereknek és pszichológusoknak nem megengedhető, hogy ők állítsák fel a viselkedési normákat bármely társadalomban. Ha ez mégis bekövetkezne, az a társadalom további lealacsonyodásának kockázatát jelentené.

Egy terapeuta és páciens közti szexuális kapcsolatokról szóló országos amerikai tanulmány feltárta, hogy a terapeuták több lánnyal, mint fiúval szemben követnek el visszaéléseket. A női páciensek életkora 3 és 17 év közé esett. A terapeuták 7 és 16 év közötti fiúkkal szemben követtek el szexuális visszaéléseket.

JELENTÉS VISSZAÉLÉSRŐL

Elrabolt ártatlanság

Az Oakland Kerületi Bíróságon bíróként dolgozó Alice

Gilbert 2000-ben megtagadta Julian Gordon óvadék ellenében történő szabadlábra helyezését, és arra utasította, hogy maradjon a börtönben, hacsak felmentést nem kap egy tizenéves fiún elkövetett molesztálás és szodómia miatti ítéletére. Gordont, akit korábban egy kerületi bíróság nevezett ki, hogy problémás tizenévesekkel foglalkozzon, 15 évnyi fegyházbüntetésre ítélték. Gilbert bíró a következőt mondta: „Nem létezik civilizáció, ha mi nem védjük meg a gyermekeinket.”

Ugyanebben az évben Robert Bruce Craft, egy Georgia állambeli pszichiáter, aki bántalmazott és érzelmileg zavart gyermekek kezelésével foglalkozott az Állami Család- és Gyermekvédelmi Osztályon, 20 évnyi fegyházbüntetést kapott kiskorú szexuális kihasználása és

gyermekek molesztálása miatt. Az ügyész Craft bűneit így jellemezte: „Szándékos cselekedetek, melyek gyermekeket fosztottak meg ártatlanságuktól.” A bíróságnak azt nyilatkozta, hogy „Húsz év nem elég. Ha ennek minden napját letöltené, az sem lenne elég. Ha 107 évig él, mint az én nagymamám, akkor remélem, hogy azt mind a börtönben tölti.”

Dr. Burnell Gordon Forgey, kaliforniai pszichiáter, aki problémás fiatalokkal foglalkozott ifjúsági otthonokban, elítélt pedofilokat alkalmazott. Az Amerikai Pszichiátriai Társaság 82 éves tagjaként öt ügyben vallotta bűnösnek magát, melyek során orálisan közöskült az egyik ifjúsági otthon 15 éves lakójával. Az ügyész azt állította, hogy: „A fiatalok elleni nemi erőszak önmagában elég rossz, ám amikor az elkövető egy orvos, aki fehér köpenyt visel..., nagyon nehéz felismerni, hogy valójában ő az ördög álöltözetben.”

2002. július 24-én, Bjarne Skovsager dán pszichológust hat év börtönbüntetésre ítélték számos súlyos nemi erőszakért – beleértve szodómiát és szexuális kihasználást – három 7 és 11 év közötti fiú ellen. Skovsagernek kárpótlást is kellett fizetnie a fiúk részére. A bíró, aki elítélte, azt nyilatkozta: „Ön bizalmas

PEDOFILK: Bjarne Skovsager pszichológust és Alan J. Horowitz pszichiátert börtönbüntetésre ítélték gyerekek szexuális zaklatásáért.

kapcsolatban állt azokkal a családokkal, akiket szisztematikusan és súlyosan kihasználta...”¹⁴

John Buckles Lester Kansas állambeli pszichiátert 1997-ben 41 hónap börtönbüntetésre ítélték két – 14 és 15 éves – fiú molesztálása miatt. Lester testi bántalmazás és nemi erőszak miatt kezelte a fiúkat.¹⁵

Paul Bridges pszichiátert két – 15 és 16 éves – fiú megerőszakolásáért ítélték el. Mindkét fiú sebezhető, otthonról elszökött fiatal volt. 1996-ban a 15 éves fiú otthonában kereste fel Bridgest, aki fényképeket készített róla meztelenül, és illetlenül zaklatta őt. Három évvel később egy 16 éves fiú jelentkezett Bridges egyik újsághirdetésére – melyben „férfi modelleket” keresett –, őt Bridges megerőszakolta. A rendőrség kiderítette, hogy Bridges egy – az egész országra kiterjedő – pedofil hálózat tagja volt. 15 hónapos börtönbüntetését azonban felfüg-

gesztették, és az egyetlen büntetés, amit kapott, működési engedélyének felfüggesztése volt.¹⁶

1992-ben Alan J. Horowitz New York-i pszichiátert 10-től 20 évig terjedő börtönbüntetésre ítélték három – 7 és 9 év közötti – fiún elkövetett szodómia miatt és egy 14 éves lány megerőszakolásáért. Horowitz azzal védekezett, hogy ő „egy normális pedofil”. A rendőrségi vizsgálat megállapította, hogy Horowitz páciensek elleni nemi erőszakoskodásainak története az 1960-as évek végén kezdődött, amikor egy belvárosi elszegényedett és hátrányos helyzetű gyermekek kezelésével foglalkozó szervezetnél dolgozott.¹⁷

1993-ban Donald Persson, Utah állambeli pszichiáter „erkölcsös” személynek nevezte önmagát, amikor 10 év börtönbüntetésre ítélték egy 12 éves lány megerőszakolásáért.¹⁸

Egy 2001-es amerikai felmérés a kezelőorvosok és pácienseik közti szexuális kapcsolatokról kimutatta, hogy a lányokat már 3 éves kortól, míg a fiúkat 7 éves kortól éri nemi erőszak terapeutáik részéről.¹⁹

Az átlagos életkor a visszaéléseket elszennvedett lányoknál 7, a fiúknál 12 év.

FONTOS TÉNYEK

1 Azon páciensek esetében, akiket terapeutájuk szexuálisan zaklatott, az öngyilkosság megkísérlése igen valószínű.

2 Minden 100 páciensből, akik szexuális kapcsolatba kerültek terapeutájukkal, egy öngyilkosságot követ el.

3 Egy tanulmány szerint közel fele azoknak a pácienseknek, akik pszichiáterek által elkövetett nemi erőszak áldozatai lettek, korábban már elszennvedtek kiskorú elleni szexuális visszaélést, vérfertőzést vagy nemi erőszakot.

4 A bíróságok felismerték, hogy a páciens látszólagos „beleegyezése” a terapeutája és közte történő szexuális viszonyba nem használható védekezésként, mivel a páciens sebezhető állapotban van, a terapeuta részéről pedig a viszony a bizalommal történő komoly visszaélést jelenti.

5 A Hippokratészi eskü, amelyet egy, az i. e. V. század körül praktizáló orvosról neveztek el, és amelynek követésére minden pszichiáter felelős, megtiltja az orvos és páciens közötti szexet.

HARMADIK FEJEZET:

A nemi erőszak életüket tesz tönkre

Kenneth Pope, az Amerikai Pszichiátriai Társaság Etikai Bizottságának korábbi elnöke 2001-ben írt *Szex terapeuták és páciensek közt* című jelentésében ezt állította: „Az egészségügyi szakmák gyakorlói hivatásuk létrejöttének legelején felismerték, hogy mennyire káros következményei lehetnek annak, ha szexuális viszonyba kerülnek pácienseikkel. A Hippokratészi eskü, melyet egy – a Kr. e. V. századbéli – orvosról neveztek el, megtiltja a szexuális kapcsolatot páciensekkel. A történelmi időkbe visszanyúló megegyezés az egészségügy gyakorlói körében – hogy a páciensekkel folytatott szexuális viszony tiltott dolog, mivel romboló hatású – folytatódott egészen a modern korig. Az 1976-os *Roy V. Hartogs* elleni per meghatározó jelentőségű, egyike volt ugyanis azoknak az első eseteknek, melyben egy nő pert nyert kezelőorvosával szemben ilyen indokokkal; a bíróság véleménye: »Így [Freudtól] a modern praktizálóig van egy közös megegyezésünk a páciens és a terapeuta közötti intim érzelmi viszony káros hatásairól.«²⁰

A végső ára egy ilyen viszonynak a páciens öngyilkossága lehet. Mintegy 14%-a azoknak, akik szexuális kapcsolatba kerültek kezelőorvosukkal, legalább egy kísérletet tesznek az öngyilkosságra. Minden száz páciens közül egynek sikerül is.²¹

Tekintetbe véve a legtöbb áldozat félelemmel teli hallgatását – valójában csak 1%-uk tesz jelentést a nemi erőszakról –, „pszichiátriai” páciensek tízezrei követtek el öngyilkosságot, és további ezrek kerültek kórházba a nekik okozott sérülések miatt.

Egy 1989-es ausztrál tanulmány, *A női páciens elcsábítása* szerint közel fele azoknak a pácienseknek, akik pszichiáterek által elkövetett nemi erőszak áldozatai lettek, korábban már elszenvedtek kiskorú elleni szexuális visszaélést, vérfertőzést vagy nemi erőszakot. A pszichiáterek visszaélnék a helyzettel, azt mondják pácienseiknek, hogy problémáik „szexuális működési zavarból” erednek, és hogy a pszichiáternek meg kell tanítania a páciens, hogyan kerekedjen felül ezen a működési zavaron azáltal, hogy orgazmust ér el és orális szexben vesz részt.²²

A pszichiáterek azt mondták pácienseiknek, hogy problémáik „szexuális működési zavarból” erednek, és hogy a pszichiáternek meg kell tanítania a páciens, hogyan kerekedjen felül ezen a működési zavaron azáltal, hogy orgazmust ér el és orális szexben vesz részt.

„Nagyon beteg voltam és segítségért fordultam hozzá”, mondja az egyik páciens. „Hihetetlen ragaszkodást és függőséget éreztem vele kapcsolatban. Azt mondta nekem: »a pszichiátria legjobb része titokban történik«. Megtiltotta nekem, hogy bárkinek beszéljek a szexuális kapcsolatunkról, és azt mondta, nem bízhatok senkiben.”²³

Ha a páciens panaszt emel, a védekező pszichiáterek először a páciens hibáztatják, mondván, hogy „mentális betegségben szenved”, azután azt mondják, hogy a páciens képtelen „megbékélni” korábbi nyomasztó tapasztalataival. Végül a pszichiáterek úgy érvelnek, hogy a páciens hozzájárult a „kapcsolathoz”, még akkor is, amikor nyilvánvaló az erőszak.

Egy tragikus példája ennek Sharon Hamilton ausztráliai profi táncosnő esete. Egy börtönben tartott jótékonyági előadás közben kisebb sérülést szenvedett, amikor egy rab megtámadta. A dolog rendbehozatalát keresve Harry Bailey pszichiáterhez küldték, aki „mélylvas-terápiában” részesítette – ez egy drogokkal kiváltott kómás állapot, elektrosokk-kezeléssel kísérve – és biztosította,

hogyan segíteni fogja a bírósági per megnyerésében. Dr. Bailey elcsábította, és ezzel egy forró viszony vette kezdetét. Mindig, amikor Hamilton elégedetlenné vált vagy leleplezéssel fenyegetőzött, Bailey még több elektrosokkot adott a nőnek. Öt hónappal azután, hogy Hamilton megkapta 100 000 dolláros juttatását a késszúrásért, Sharon átadta a pénzügyei feletti kontrollt Dr. Bailey könyvelőjének, aki ebből az összegből 30 000 dollárt fektetett be Dr. Bailey magánkórházába. Hamilton abortuszon esett át Dr. Bailey tanácsára. A nő azt állította, hogy gyermeke apja Dr. Bailey, ezt a pszichiáter tagadta. Kevesebb, mint egy évvel később Sharon öngyilkos lett.

Egy kormánykivizsgálás során John Slattery, törvényszéki bíró így írta le a kihasználásnak ezen esetét: „Dr. Bailey elítélendő módon, szándékosan alakította ki Miss Hamiltonban a tőle való függőséget” és „szánalmas módon manipulálta őt”. Dr. Bailey „szexuális viszonyt alakított ki velem”, és „ezt felhasználva uralkodott felette és befolyásolta – még ha indirekt módon is –, hogy pénzt adjon neki”. A kapcsolatuk „része volt a testi bántalmazás, az esetleges erőszakos megszóktetés, fenyegetések, beleértve azt is, hogy beutalja őt egy nem-önkéntes jellegű intézetbe; pénzt vett kölcsön tőle, és elérte nála, hogy őt nevezze ki a végrendeletében vagyona

kizárólagos kezelőjének és haszonélvezőjének”²⁴

Egy másik esetben, 1992-ben Margaret Bean-Bayog pszichiáter került szembe helytelen orvosi kezelés miatti vádakkal és polgári perrel, amit Paul Lozano, a Harvard Orvosi Egyetem tanulójának családja indított ellene, mivel a fiú öngyilkos lett Dr. Bean-Bayog kezelését

követően. A vád azt állította, hogy Bean-Bayog terápiás technikákat használt fel arra, hogy egy szörnyűsége és bizarr kapcsolatot hozzon létre Lozanoval, mely során üzeneteket küldözgetett a fiúnak, dicsérve őt a „rendkívüli szex” miatt. Lozano megölte magát, miután Bean-Bayog véget vetett a kapcsolatuknak. A pszichiáter lemondott orvosi engedélyéről, mielőtt a nyilvános tárgyalást megtartották volna. Egy-millió dolláros kártérítést fizetett Lozano családjának peren kívüli megállapodás eredményeképpen.²⁵

Dr. Gary Shoener, aki Minnesota államban egy minneapolis-i járóbeteg központ igazgatója, azt mondja: „A páciens beleegyezése nem jelent kifogást. Így még akkor is, amikor úgy tűnik, hogy a páciensnek romantikus érzései voltak a kezelőorvos iránt, ha ez a szakmai kapcsolat ideje alatt történt, akkor az bűncselekménynek minősül... erőszakos nemi közönsülésnek... Ez azt jelenti, hogy ha valaki bebizonyítja, hogy megtörtént, nem kell mást bizonyítania.”²⁶

„Nagyon beteg voltam és segítségért fordultam hozzá. Azt mondta nekem: »a pszichiátria legjobb része titokban történik«. Megtiltotta nekem, hogy bárkinek beszéljek a szexuális kapcsolatunkról...”

– egy visszaélést elszenvedett páciens

SZÖRNYETEG: Miután Dr. Harry Baley „mélyalváskészítésnek” (drogokkal kiváltott kómás állapot elektrosokkal kísérve) vetette alá Sharon Hamilton profi táncosnőt, megrontotta őt, és ezzel egy forró viszonyt vette kezdetét. Egy éven belül a nő öngyilkosságot követett el.

JELENTÉS VISSZAÉLÉSRŐL

Szexuális ragadozók

Az elmúlt években egyre több pszichiátriai nemi erőszak látott napvilágot, például a következők:

■ 1998. február 11-én William Cone Missouri állambeli pszichiátert 133 év börtönbüntetésre ítélték két páciense szexuális és deviáns szexuális zaklatásáért. Cone azt mondta a két nőnek, hogy túl korán választották el őket a szüleiktől, és „újra-szülősítésre” van szükségük, aminek része az is, hogy szexuális kapcsolatban kell állniuk vele. Meggyőzősképpen nagy mennyiségű pszichotróp szert adott nekik, amelytől drogfüggőkke váltak. Cone azt állította, hogy „alkoholizmusban és szexuális függőségben” szenved, ez az „az erkölcsi elmebetegség egyik fajtája, melyet az okozott, hogy megszállottan belefeledkeztem a munkába, a hatalomba és a tökéletességbe...” Ezzel szemben David Cosgrove, helyettes főügyész így nyilatkozott a bíróságnak: „Ő egy ragadozó... Ezek az emberek gyógyításért fordultak hozzá, és ő bántalmazta őket. Soha nem láttam egyetlen vádlottat sem, aki ilyen sok fájdalmat és sérülést okozott volna ilyen sok embernek. Ennek a vádlottnak, és mindenkinek, aki hozzá hasonló dolgokban sánthikal, meg kell értenie az üzenetünket.”²⁷

■ John Orpin kanadai pszichiáter 1998-ban, női páciensei szexuális zaklatása miatt született ítéletét 2004-ben a bíróság megerősítette. Két nő elleni testi sértést és szexuális erőszakot ismert be. Megerősökölte és szodómiát hajtott végre rajtuk, miközben drogok hatása alatt álltak. Volt, hogy a falhoz láncolta és szíjjal verte őket. Dr. Orpin azt mondta nekik, hogy a pénisz „gyógyító vessző”, és hogy az anális nemi erőszak a „feltétlen szerelem” jele.²⁸

■ Kolatur Unni londoni pszichiátert 2002. július 4-én 18 hónap börtönbüntetésre ítélték, mert szexuálisan letámadta egyik női páciensét egy hipnotikus ülés során. Unni múltjában szerepeltek páciensek elleni szexuális zaklatások, és korábban törölték a nevét az orvosi nyilvántartásból Új-Zélandon, hasonló incidensek miatt.²⁹

■ Christopher Allison brit pszichiátert 2002. december 10-én tíz év börtönbüntetésre ítélték hat páciense megerősököléseáért és szexuális zaklatásáért.³⁰

Azoknak a bátor és elszánt nőknek köszönhetően, akik – gyakran hatalmas személyes veszély és érzelmi gyötrellem ellenére – fényt derítettek ezekre az esetekre, sikerült az igazságszolgáltatás elé állítani néhányat ezek közül a bűnelkövetők közül.

Azonban számos országban az igazságszolgáltatás túlságosan lassan működik, és a 65 000 terapeuta közül, akik nemi erőszakot követnek el pácienseiken, túl sokan megússzák annyival, hogy orvosi praxisukat felfüggesztik (miközben szabadságuk megmarad),

„Ő egy ragadozó... Ezek az emberek gyógyításért fordultak hozzá, és ő bántalmazta őket. Soha nem láttam egyetlen vádlottat sem, aki ilyen sok fájdalmat és sérülést okozott volna ilyen sok embernek.”

– David Cosgrove helyettes főügyész William Cone pszichiáterről, akit 133 év börtönbüntetésre ítélték páciensei szexuális zaklatásáért.

William Cone

Christopher Allison

Kolatur Unni

John Orpin

vagy egyszerűen csak arra utasítják őket, hogy terápiában részesüljenek szexuális „zavaraik” kezelésére.

William Masters és Virginia Johnson 1970-es jelentése, az *Emberi szexuális elégtelenség* még mindig igaznak tűnik: „...amikor a páciensek szexuális elcsábítása megfelelő jogi eljárással megállapítható, akkor – függetlenül attól, hogy a páciens vagy a nemi erőszak elkövető volt a kezdeményező – a terapeutát nemi erőszak miatt kell a törvény elé állítani, nem pedig helytelen praktizálás miatt, azaz a jogi eljárásnak a büntetőjog, és nem a polgári jog szerint kell zajlania.”³¹

FONTOS TÉNYEK

I A 2004-es év eleje óta több mint 25 törvényjavaslatot emeltek törvényerőre, melyek a pszichiáterek és pszichológusok szexuális bűncselekményeinek növekvő számát hívták csökkenteni az Egyesült Államokban, Ausztráliában (Victoria), Németországban, Svédországban és Izraelben.

2 Felmérések, melyeket Norvégiában, Lengyelországban, Svédországban, Svájcban és az Egyesült Királyságban végeztek, kimutatták, hogy „a fő probléma a szexuális zaklatás és a megalázás”.

3 Nem minden orvosi testület ismeri fel, hogy bármely büntetőjogi ítélet, melyet egy pszichiáter vagy pszichológus ellen hoztak, magával kell, hogy vonja az illető praktizálási engedélyének végleges visszavonását.

4 Jelenleg, ha egy szakmai testület vagy egyesület tudatában van annak, hogy egy tagja szexuális visszaélést követett el egy pácienssel szemben, és elmulasztja jelenteni az ügyet a rendőrségnek, nem vonják ezért felelősségre.

*Michael DeLain amerikai pszichiátert
2002-ben börtönbe zárták egy 16 éves
páciens szexuális kizsákmányolásáért.*

NEGYEDIK FEJEZET

Mi a teendő?

Semmilyen előrelépés nem tehető a páciensek szexuális zaklatása terén, amíg minden olyan zaklatás, amit pszichiáter, pszichológus és pszichoterapeuta követett el, nem minősül jogilag törvényellenes nemi erőszaknak; az egyetlen szükséges bizonyíték az, hogy közöskülés történt.

A pszichiáterek azt állítják, hogy az ügyfelekkel történt nemi aktus „közös beleegyezésen alapult”, annak ellenére, hogy tudatában vannak, mennyire erős érzelmi hatalmuk van pácienseik felett. Ha azonban valaki egy gyermekkel közöskül, akkor minden állítás ellenére, mely szerint a gyermek „akarta”, a társadalom felismeri az erőviszonyok, a tudás és a hatalom közti különbséget, amit a felnőtt kihasznál és bűncselekménynek minősíti az esetet. Így kell ennek történnie a pszichiáter és páciense esetében is.

Felmérések, melyeket Norvégiában, Lengyelországban, Svédországban, Svájc-

ban és az Egyesült Királyságban végeztek, kimutatták, hogy a páciensek által tapasztalt „fő probléma a szexuális zaklatás és a megalázás”. 1994-ben az Európa Tanács *Pszichiátria és Emberi jogok* című jelentése sürgette egy viselkedési szabálygyűjtemény kiadását, hogy „határozottan megállapítsuk, hogy a terapeuta/pszichiáter szexuális viselkedése tiltott. Az ilyen magatartást a terapeuta domináns helyzetével és a páciens bizalmával való visszaélésnek kell minősíteni”

A pácienseket el kell látni írásos információval a hivatásos tanácsadás standardjait illetően és tudatni kell velük, hogy bármiféle, ezektől eltérő viselkedés nem odaillő,

hogy a szexuális zaklatás *bűncselekmény*, nem pedig „a határok átlépése”.

Bármely személynek, aki pszichiátriai tanácsadást szeretne, jogában kell, hogy álljon videofelvételt készíteni minden konzultációról, ha szeretné, és joga kell, hogy legyen bármikor véget vetni bármilyen kérdezősködésnek, illetve terápiának, mindenfajta megtorlási fenyegetés nélkül.

Glen Gabbard pszichiáter professzor 2002-ben elismerte: „A büntetőjog pozitív oldala az, hogy a bíróságok és a jogi rendszer hatékonyabb lehet, mint néhány, a praktizálási gyakorlatot engedélyező testület, illetve etikai bizottság.”³²

A CCHR, más érdekelt csoportokkal és egyénekekkel együtt, szigorú törvényekért folytatott kampányt a nők és gyermekek védelme érdekében, a pszichiátriai nemi erőszakkal szemben. A 2004-es év eleje óta több mint 25 törvényjavaslatot emeltek törvényerőre, melyek a pszichiáterek és pszichológusok szexuális bűncselekményeinek

„A páciens beleegyezése nem jelent kifogást. Így még akkor is, amikor úgy tűnik, hogy a páciensnek romantikus érzései voltak a kezelőorvos iránt, ha ez a szakmai kapcsolat ideje alatt történt, akkor az bűncselekménynek minősül... erőszakos nemi közöskülésnek...”

– Dr. Gary Shoener, a minneapolis-i járóbeteg központ igazgatója, Minnesota

növekvő számát hivatottak csökkenteni az Egyesült Államokban, Ausztráliában, Németországban, Svédországban és Izraelben.

Ezen törvényjavaslatok közül számos elismeri, hogy a páciens „hozzájárulása” nem lehet védekezési alap, és hogy a pszichiáter *parens patriae* (szülői szerep) helyzete, illetve bizalmi ereje komoly szerepet kap, amikor egy páciensével kerül nemi kapcsolatba. Az elítélt pszichiátereket 10 év börtönbüntetéssel és 20 000 dollár bírsággal sújthatják.

A bűnös módon erőszakoskodó pszichiátereket a regisztrált szexuális ragadozók között kell nyilvántartani, és

a gyermekeket zaklatók nevét nyilvánosságra kell hozni, hogy megelőzzük a tettett segítség mögé rejtett árusítás további áldozatait. Azok, akik ilyen zaklatást tapasztaltak, erősen kell, hogy hallassák a hangjukat, és meg kell őket hallgatni, miközben személyes kilétüket is védeni kell. Ez megtehető zárt ajtók mögött tartott meghallgatásokkal, melyekkel létrehozhatjuk a szükséges jogi reformokat.

Egyetlen gyermeket sem szabad egyedül hagyni egy tanácsadóval, terapeutával, pszichológussal, vagy pszichiáterrel egy szobában. Bármely fiatal

személy, akiről feltételezhető, hogy nemi erőszak áldozata lett, különösen sebezhető és védelmezni kell.

A szülőnek vagy nevelőnek meg kell adni a jogot, hogy véget vessen bármely interjúnak, kikérdezésnek vagy bármely olyan pszichiátriai tanácsadói erőfeszítésnek, ami még jobban felzaklatná a fiatait. A felelős felnőttet informálni kell ezekről a jogairól, és a tanácsadó és a gyermek közti szexuális kontaktus törvénybe ütköző mivoltáról.

Olyan törvényt kell elfogadni, amely lehetővé teszi a választást, hogy egy nem-pszichiátriai jellegű, nem-megbélyező tanácsadóhoz (például paphoz) lehessen fordulni. Az ilyen törvények választási lehetőséget biztosítanak a

„Amikor a páciensek szexuális elcsábítása megfelelő jogi eljárással megállapítható..., a terapeutát nemi erőszak miatt kell a törvény elé állítani, nem pedig helytelen praktizálás miatt, azaz a jogi eljárásnak a büntetőjog, és nem a polgári jog szerint kell zajlania.”

– William Masters és Virginia Johnson

szülők, nevelők, áldozatok, ügyvédek, bírók, szociális munkások és gyermekvédelmi szolgálatok számára, hogy olyan emberekhez forduljanak, akik nem részei egy korrupt mentális egészségügyi rendszernek.

A páciensek elárulása pszichiátriai szexuális zaklatással nem gyógyító jellegű, nem „ártatlan” módja annak, hogy „önbizalmat adjunk” a pácienseknek.

Dr. Thomas Szász nyugalmazott pszichiáter professzor mondta: „Ez szellemi csőd, erkölcsi tehetetlenségkel elegyítve. Az állítás, mely szerint a szexuális kontaktus gyógyító jellegű a páciens számára, önkényes és ostoba.

Ezt felhasználni arra, hogy kimagyarázzuk a szexuális kontaktust, logikátlan és erkölcstelen.”

Pszichiáterek és pszichológusok egyirányú utcába kényszerítik bizakodó pácienseiket a rombolás és – túl gyakran – az önkezűktől eredő sötét halál irányába. A törvény az törvény, amely az emberek védelmére íródott. Amikor egy csoport a törvény felett állónak tekinti magát, és meggyőzi a kormányokat erről, akkor senki sincs biztonságban. Világossá kell tenni egyszer s mindenkorra, hogy mindegy, mennyire érzi magát különlegesnek az erőszakoskodó pszichiáter, a nemi erőszak minden esetben nemi erőszak.

AJÁNLÁSOK

Ajánlások

- 1** A nemi erőszak nemi erőszak. Ez különösen súlyos, ha egy pszichiáter vagy más szellemi egészséggel foglalkozó személy követi el. A büntető törvényeknek ki kell mondaniuk, hogy csupán a nemi kapcsolat ténye a terapeuta és a páciens között „törvénybe ütköző nemi erőszaknak” minősül, és ugyanazt a büntetést vonja maga után, mint bármely más nemi erőszak. A páciens „hozzájárulása” nem mentség.
- 2** Minden szakmabeli engedélyező testületnek a pszichiátria, pszichológia, illetve a pszichoterápia területén másolatot kell küldenie minden páciensről érkező panaszról az orvos szexuális zaklatásával kapcsolatban a rendőrség számára, a főügyésznek, illetve ügyésznek, hogy az ügyet kivizsgálhassák és vádat emelhessenek.
- 3** Bármely ilyen szakmabeli engedélyező testületnek, amely a szexuális zaklatást „szakmailag helytelen viselkedésként” kezeli, számon kérhetőnek kell lennie, amennyiben később az a terapeuta újra szexuális bűntettet követ el.
- 4** Egy páciensről származó bármely, szexuális zaklatásról szóló, bizonyított panaszt jelenteni kell az egészségügyi csalásokat kivizsgáló testületeknek is, hogy megállapítható legyen az illetőről, kiszámlázta-e szexuális üléseit terápiaiaként.
- 5** Bármely büntetőjogi ítélet, melyet egy pszichiáter vagy pszichológus ellen hoztak, magával kell, hogy vonja az illető praktizálási engedélyének végleges visszavonását.

A nemi erőszak áldozatai számára:

1. Nyújtson be panaszt a rendőrségnek, ha egy pszichiáter, pszichológus vagy pszichoterapeuta szexuálisan zaklatta Önt. Küldjön egy másolatot a panaszról a helyi CCHR-nak is, akik segíteni fognak Önnek, hogy panaszát kivizsgálják, és ítélet születhessen.
2. Mindenekelőtt ne féljen felemelni a hangját. Más nők és gyermekek százainak életét védheti meg, ha megteszi. A CCHR segíteni fog Önnek ebben, megőrizve titkosságát.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (CCHR) nevű szervezetet 1969-ben alapította a Szciantológia Egyház, hogy vizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket és megtisztítsa a mentális egészségügy területét. Ma több mint 130 szervezettel dolgozik 31 országban. Tanácsadói testületében, amely az úgynevezett Megbízottakból áll, orvosok, jogászok, pedagógusok, művészek, üzletemberek, polgári és emberi jogi képviselők foglalnak helyet.

Noha a CCHR nem nyújt orvosi vagy jogi tanácsot, szorosan együttműködik és támogatja az orvosokat és az orvosi gyakorlatot. A CCHR gyakran összpontosít a pszichiátria szubjektív „diagnózisainak” tisztességtelen használatára, amelyekből hiányzik minden tudományos vagy orvosi érték, de amelyeket arra használnak, hogy milliárdokban mérhető pénzügyi haszonra tegyenek szert, főként az adófizetőktől és a biztosítóktól. E hamis diagnózisokra alapozva a pszichiáterek igazolva látják és előírják a gyakran életveszélyes kezeléseket, beleértve a tudatmódosító szereket, amelyik elfedik a személy alapvető nehézségeit és megakadályozzák gyógyulását.

A CCHR munkája összhangban áll az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával, különösen az alábbi tételekkel, amelyeket a pszichiáterek jóformán naponta megsértének:

3. cikkely: Mindenkinnek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyes biztonsághoz.

5. cikkely: Senkit nem lehet kintenni kínzásnak vagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító kezelésnek vagy büntetésnek.

7. cikkely: A törvény előtt mindenki egyenlő, és megkülönböztetés nélkül mindenkinnek joga van a törvény egyenlő védelméhez.

A pszichiátria hamis diagnózisain, megbélyegző címkéin, önkényes kényszerbeszállítási törvényein, kegyetlen, személyiséget kítőrlő „kezeléseink” keresztül emberek ezrei szenvednek kárt és tagadják meg tőlük legalapvetőbb emberi jogait.

A CCHR több száz reformot indított el és vezényelt le úgy, hogy tanúskodott törvényhozói meghallgatásokon, nyilvános meghallgatásokat tartott a pszichiátriai visszaélésekről, együttműködve a médiával, a törvényvégrehajtókkal és köztisztviselőkkel szerte a világon.

A CCHR CÉLJA

AZ ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket.

Vállvetve dolgozik együtt olyan hasonló gondolkodású csoportokkal és egyénekkkel, akiket a közös cél, a mentális egészségügy területének megtisztítása vezérel. Mindaddig folytatjuk e tevékenységet, amíg a pszichiátria jogsértő és kényszerítő gyakorlatai meg nem szűnnek, és az emberi jogok és a méltóság vissza nem adatnak minden embernek.

James P. Carter, M.D.

A Szélhámosság az orvoslásban

Az alternatívák elhallgatása szerzője

„Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért mindenütt a világon dokumentált pszichiátriai bűncselekményeket. Az USA számos államában léptettek életbe törvényeket, hogy megakadályozzák a pszichiátriai kezeltek ellen elkövetett szexuális visszaéléseket, s ez megint csak a Bizottság munkájának eredménye.”

Mrs. Margaret Saunders

Annak a 22 éves lánynak az édesanyja, aki egy nyugat-ausztrál pszichiátriai intézetben, a pszichiátriai „gondoskodás” következtében meghalt:

„A Melissa ügyének kivizsgálását megelőző időszakban a CCHR támogatott engem, segítettek felkészülni... vigasztaltak, amikor a dolgok nehezzé váltak... Az elkötelezettség és az

együttérzés, amely ezekből a csodálatos emberekből árad, túlmegy mindenem, amit valaha tapasztaltam... A szavak nem tudják kifejezni nagyrabecsülésem, amit e szervezet és az általuk nyújtott segítség iránt érzek.”

Dennis D. Bauer vezető helyettes államügyész, Orange megye, Kalifornia:

„12 éve dolgozom ügyészként, az utóbbi négy évben pedig az erőszakos nemi közönségek és gyermekekkel történő visszaélések kivizsgálására szakosodtam. Kétkedve fogadtam, hogy egy civil szervezet olyan nyomokat követve vizsgálódik, amelyeken mi nem találtunk semmit, vagy amelyekkel nem tudtunk foglalkozni. Úgy találtam, hogy [a CCHR] munkatársai igazán magabiztosak, szorgalmasak, intelligensek és kivételesen tájékozottak olyan témákban, amelyek a lakosság nagy része számára homályosak.”

További információ:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

Vagy vegye fel a kapcsolatot az Önhöz legközelebbi CCHR irodával.

NEMZETKÖZI CCHR

Megbízottak és Tanácsadó Testület

A CCHR megbízottjai hivatalos minőségben dolgoznak azon, hogy segítsék a CCHR munkáját a mentális egészségügy megreformálásában, valamint a mentális betegek jogainak biztosítását illetően.

Nemzetközi elnök

Jan Eastgate
Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért
Los Angeles

Országos elnök

Bruce Wiseman
Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért Egyesült Államok

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért, Tanácsadó Testületi tag

Isadore M. Chait

Alapító megbízott

Dr. Thomas Szasz, a
New York-i Állami Egyetem
Egészségtudományi Központjának
nyugalalmazott professzora

Művészet és szórakoztatás

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politika és jog

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Tudomány, orvoslás és egészségügy

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(egyben a CCHR Olaszország elnöke)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Oktatás

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Vallás

Rev. Doctor Jim Nicholls

Üzleti élet

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Országos CCHR irodák

CCHR Ausztrália

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Ausztria

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Kanada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Cseh Köztársaság

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Phone/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Dánia

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission —MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Fimmorság

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Franciaország

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Németország

Citizens Commission on Human Rights Germany—National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Görögország

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hollandia

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Magyarország

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
1461 Budapest, Pf. 182
Telefon: 36-1-342-6355
Fax: 36-1-344-4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Izrael

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Olaszország

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japán

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexikó

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
proteglasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexikó

Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepál

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Új-Zéland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Norvégia

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oroszország

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR Dél-Afrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spanyolország

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Svédország

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Tajvan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Egyesült Királyság

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

CCHR Zürich, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

HIVATKOZÁSOK

Hivatkozások

1. Valerie Antonioi, "Criminal Court—A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years of Prison for Rapes," *Le Bien*, 31 Oct. 2002.
2. "Doctors Bill Medicare 'for Sex'," *The Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.
3. Julie Jargon, "Doctor No," *Westword.com*, 20 Nov. 2003.
4. Susan Reed and Giovanna Breu, "Waking to a Nightmare," *People*, Vol. 38, No. 23, 7 Dec. 1992.
5. Ruth Mathewson, "Abuse Couched in Therapy," *Courier Mail* (Australia), 13 Apr. 2002; Matthew Hart, "Doctor Bans Himself Over Sex Claims," *Courier Mail* (Australia), 8 Aug. 2000.
6. "Physicians Disciplined for Sex-Related Offenses," Christine E. Dehlendorf, BSc, and Sidney M. Wolfe, M.D. *Journal of the American Medical Association*, Vol. 279, No. 23, 17 June 1998.
7. Nanette Gartrell, M.D., Judith Herman, M.D., et al., "Psychiatric Patient Sexual Contact: Results of a National Survey, I: Prevalence," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 143, No. 9, Sept. 1986, p. 1128.
8. Rex Bowman, "Psychiatrist gets House Arrest," *Richmond Times-Dispatch*, 9 Apr. 1999.
9. Graeme Leech, "Psychiatrist Struck Off Over Affair," *The Australian*, 8 May 2001.
10. Ted Wendling, "Psychologist Suspended CSU Prof Ordered to Therapy After Patient's Sex Allegations," *The Plain Dealer*, 22 June 2002; Ted Wendling, "A 'Wonder Healer' or a Predator? Noted CSU Psychologist's License Hangs in Balance While Board Reviews Sex Complaint," *The Plain Dealer*, 16 June 2002.
11. Paul R. McHugh, "How Psychiatry Lost Its Way," *Commentary*, Vol. 108, No. 5, p. 32.
12. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), pp. 129–130.
13. Kelly Patricia O'Meara, "Has Psychiatry Gone Psycho?" *Insight Magazine*, 26 Apr. 1999, p. 17.
14. "Psychologist Convicted Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban* (Denmark), 25 July 2002.
15. "Doctor's Appeal is Rejected. Child Psychiatrist Must Serve Time on Molestation Conviction," *The Kansas City Star*, 7 June 1997.
16. Letter to CCHR United Kingdom, 15 Feb. 2001, from the General Medical Council, Linda Quinn, Committee Section, London, England.
17. Tim McGlore, "Child-abuser Horowitz Given 10–20 Years," *The Daily Gazette*, 28 July 1992; Tim McGlore, "For Alan Jay Horowitz, Persisting Accusations of Pedophilia," *The Sunday Gazette*, 9 Feb. 1992.
18. "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake City Tribune*, 12 Feb. 1993; Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News*, 12 June 1993.
19. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
20. *Ibid.*
21. *Ibid.*
22. Sydney Smith, "The Seduction of the Female Patient," *Sexual Exploitation in Professional Relationships* (American Psychiatric Press, Inc., Washington, D.C., 1989).
23. *Op. cit.*, Graeme Leech.
24. Slattery, J. P., A. O., "The DST Doctors," *Report of the Royal Commission into Deep Sleep Therapy*, Vol. 2, Australia, pp. 81–100.
25. *Ibid.*
26. Janet Fife-Yeomans, "The Abuse of Trust," *The Australian*, 30–31 July 1994, p. 20.
27. Julie Warner, "133-year prison sentence for Cone," *Daily Quill*, 11 Feb. 1998.
28. Sean McKibbon, "Doc Pleads Guilty to Sex Rap," *The Ottawa Sun*, 24 Feb. 2004; "Psychiatrist Jailed 6 Years for Assaults on Patients," *Saturday Star*, 30 May 1998.
29. Duncan Begg, "A Jailed Psychiatrist with a Long History of Indecent Behavior was Today Struck off the Medical Register for the Second Time," *Press Association*, 5 Dec. 2002.
30. "Psychiatrist Jailed for Sex Attacks," *ITV.com*, 10 Dec. 2002.
31. *Op. cit.*, Kenneth Pope, *Encyclopedia of Women and Gender*.
32. *Op. cit.*, Ruth Mathewson.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

A NAGYKÖZÖNSÉG TUDATOSSÁGÁNAK EMELÉSE

Atájékoztató létfontosságú része bármely kezdeményezésnek, amely a társadalmi hanyatlás visszafordítását célozza. A CCHR nagyon komolyan veszi e felelősséget. A CCHR internetes oldala, könyvei, hírlevelei és más kiadványai széleskörű terjesztésének köszönhetően egyre több páciens, család, szakember, törvényalkotó és számtalan más ember kap információkat a pszichiátriával

A KÖNYÖRTELEN VALÓSÁG – Ártalmas pszichiátriai „kezelések”
Jelentés és ajánlások a romboló hatású elektrosokk és pszichiátriai agysebészet gyakorlatáról

MŰVÉSZEK TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria aláássa a kreativitást
Jelentés és ajánlások a pszichiátria művészekre és a társadalomra gyakorolt káros hatásáról

PSZICHIÁTRIA – Drogokhoz köti az Ön világát
Jelentés és ajánlások napjaink pszichiátria által létrehozott drogválságával kapcsolatban

A KÖZÖSSÉG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria kényszerítő „gondoskodása”
Jelentés és ajánlások a közösségi mentális egészségügy és más kényszerítő pszichiátriai programok kudarcáról

A VALÓDIVÁLSÁG – Napjaink mentális egészségügyében
Jelentés és ajánlások a tudományosság és az eredmények hiányáról a mentális egészségügy területén
Julian Whitaker, M.D. • Anthony P. Urbanek, M.D.
Mary Jo Pagel, M.D. • Rohit Adi, M.D.

FÉLREVEZETŐ REHABILITÁCIÓ – Pszichiátriai megtévesztés a drogokról
Jelentés és ajánlások a metadonnal és más ártalmas pszichiátriai „drogrehabilitációs” programokkal kapcsolatban

SKIZOFRÉNIA – A pszichiátria jövedelmező „betegsége”
Jelentés és ajánlások a komoly mentális zavarodottsággal kapcsolatos pszichiátriai hazugságokat illetően

AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria elferdíti a törvénykezést
Jelentés és ajánlások a bíróságokat és javító-nevelő szolgálatokat ért pszichiátriai és pszichológiai befolyással kapcsolatban

PSZICHIÁTRIAI MEGTÉVESZTÉS – Az orvoslás aláaknázása
Jelentés és ajánlások a pszichiátria egészségügyre kifejtett hatásáról

SZENTSÉGTELEN TÁMADÁS – Pszichiátria kontra vallás
Jelentés és ajánlások a pszichiátria vallásos hitre és gyakorlatra kifejtett hatásáról

kapcsolatos igazságról és arról, hogy hatékony lépéseket lehet és kell is tenni ezzel kapcsolatban.

A CCHR kiadványai – amelyek 15 nyelven elérhetőek – bemutatják a pszichiátria káros hatását a rasszizmus, az oktatás, a nők, az igazságszolgáltatás, a drogrehabilitáció, az erkölcsök, az idősgondozás, a vallás területén és más témákban. E lista magába foglalja a következőket:

HALÁLOS KÉNYSZERÍTÉSEK – A pszichiátriai kezelések közben elkövetett tettingességek
Jelentés és ajánlások a kényszerítő intézkedések erőszakos és veszélyes használatáról az elmeegógyintézetekben

GYERMEKEK GYÓGYSZEREZÉSE – Pszichiátria: életük tönkretétele
Jelentés és ajánlások a fiatalok félrevezető pszichiátriai diagnosztizálásáról és erőltetett gyógyszereléséről

ZŰRZAVAR ÉS TERRORIZMUS – A pszichiátria tevékenységének eredményeképpen
Jelentés és ajánlások a pszichiátriai eszközök és kezelések szerepéről a nemzetközi terrorizmus előidőzésében

VISSZAÉLÉS AZ IDŐSEKKEL – Kegyetlen mentális egészségügyi programok
Jelentés és ajánlások az időskorúak méltatlan pszichiátriai kezeléséről

PSZICHIÁTRIAI NEMERŐSZAK – Nők és gyermekek bántalmazása
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi rendszerben történő, páciensek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekről

SZÉLESKÖRŰ MEGTÉVESZTÉS – A pszichiátria romlott ipara
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi monopólium bűncselekményeivel kapcsolatban

RASSZIZMUS TEREMTÉSE – A pszichiátria árulása
Jelentés és ajánlások mindazon tudománytalan és gyűlöletkeltő programokkal kapcsolatban, amelyek faji konfliktusokat és népiirtást idéznek elő

A FIATALSÁG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria fiatal elméket tesz tönkre
Jelentés és ajánlások az iskolákon belüli mentális egészségügyi felmérésekről, értékelésekről és programokról

ÁLTUDOMÁNY – A pszichiátria hamis diagnózisai
Jelentés és ajánlások a tudományosság veszélyes hiányáról a pszichiátriai diagnosztikus területén

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT – A mentális egészségügy nemzetközi megfigyelő szervezete

FIGYELMEZTETÉS: Senki ne hagyjon fel semmilyen pszichiátriai szer szedésével hozzáértő (nem pszichiáter) orvos tanácsa és segítsége nélkül!

Ez a kiadvány a Szcientológusok Nemzetközi Szövetsége támogatásával jöhetett létre.

Kiadja közönségi szolgáltatásként az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért.

A CCHR az Egyesült Államokban non-profit, adómentes 501(c)(3) közhasznú szervezatként működik, amelyet az Amerikai Adóhivatal elismer.

FELHASZNÁLT FOTÓK: 14. oldal: Vicky Kasala / Getty Images

„Az állítás, mely szerint a szexuális kontaktus... gyógyító jellegű lehet a páciens számára, önkényes és ostoba. Ezt felhasználni arra, hogy kimagyarázzuk a szexuális kontaktust, logikátlan és erkölcstelen.”

*— Dr. Thomas Szasz
író, a pszichiátria nyugalmazott professzora*